

beltaget i at stille dette Forslag, og indtil jeg har lært, at der er mindre Grund til at tro, at det er nødvendigt, vil jeg fastholde Forslaget.

Høgsbro: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til, hvad der er yttret af den ærede sidste Læser (G. Petersen); men jeg skal dog ligeoverfor de stærke Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), om at det Æneste, der i denne Sag havde offentlig Interesse, var, at der kom et Spor fra Kjøbenhavns Jernbanegaard til dens Havn. — (Wille: Det er ikke mig, der har sagt det) Det forekommer mig, at det ærede Medlem gjorde denne Udtalelse til sin — jeg skal dertil sige, at der er noget Andet, som er af meget betydelig offentlig Interesse, og det er, at ikke hele Færdselen til Havnen kommer til at gaa over Vesterbrogade. Hvis Mindretallets Forslag bliver vedtaget, staaer det Regjeringens frit for at ordne det saaledes, at hele Jernbanefærdsele kommer til at gaa over Vesterbro. Den kan vel ogsaa godt tillade, at den gaar gennem en Tunnel under Vesterbro; men den er ikke forpligtet dertil. Derfor har jeg været med til at foreslaa det optaget i Loven, at der foruden Forbindelsen over Vesterbro skulde være en anden Forbindelse, og naar Valget staaer mellem en Tunnel under Vesterbro og en Bane fra Vigerslev til Havnen, maa jeg ubetinget give Fortrinet til denne sidste. Naar der bliver en Holdeplads ved Vigerslev, kunne alle Godsvogne, som skulle til Havnen, standse der, og føres lige til Havnen uden at skjære Vesterbrogade. Det er den nærmeste og i alle Henseender nemmeste Vej, og det er derfor saa langt fra, at jeg antager, at en Bane ad den gamle Jernbanedæmning vilde blive til ingen Nytte som den ærede Minister gjentagne Gange har udtrykt sig, at jeg tværtimod maa fastholde, at den vil blive til den allerstørste Nytte for hele den Færdsel, som fra det vestlige og sydlige Sjælland søger til Kjøbenhavns Havn ad Jernbanen. Derfor har jeg ikke noget Dieblit kunnet være i Tvivl om, at det for ikke at befære Færdselen ved Vesterbro er rigtigt, at man, — samtidig med at lægge et Spor fra Kjøbenhavns Jernbanegaard til Havnen, tillige holder bestemt paa, at der kommer et Spor ad den gamle Jernbanedæmning.

Indenrigsministeren (Lobiesen): De to ærede sidste Læsere have udtalt sig, som om der fra min og et Par ærede Medlemmers Side var gjort nogen Indvending mod Hensigtsmæssigheden af et Jernbanespor langs Dæmningen. Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at dette Spørgsmaal har været det ledende ved Afgjørelsen af denne Sag. Det er et Spørgsmaal, som Fremtiden vil afgjøre, og som navnlig det sjællandske Jernbaneselskab, der skal høre Varer og trafikere Jernbanen maa afgjøre. Om ærede Med-

lemmer, om hele Udvalget, Rigsdagen eller Ministeren nok saameget var af den Formening, at det vilde være hensigtsmæssigt at høre paa Vigerslev-Strækningen, vil det sjællandske Jernbaneselskab ikke derved blive forpligtet til at lade saameget som en Drejning gaa den Vej, men vil kunne høre den anden Vej over Vesterbro i Genhold til Loven. Dette er altsaa en Sag, som vi maa lade de Folk afgjøre, der skulle anlægge Banen og skulle trafikere den; det er muligt, at det er hensigtsmæssigt og det er muligt, at det ikke er det, men vi have i intet Tilfælde nogen som helst Afgjørelse af, om denne Strækning skal benyttes. Sagen er jo nu, som Forslaget foreligger, stillet saaledes, at der i ethvert Tilfælde kan blive en Havnebane, om ogsaa Kjøbenhavns Kommune modsætter sig gratis at affaa Vigerslev-Dæmningen; thi man kan da indskrænke sig til et Spor over Vesterbro, og Kjøbenhavn, det Offentlige, hele Landet, Sjælland, Handelsstanden, hvem De vil, faar en Havnebane. Nu have vi gennem mange Forhandlinger i begge Rigsdagens Afdelinger bragt det dertil, at naar den vedtagne Beslutning stadfæstes af Hans Majestæt Kongen, skal den være Lov her i Landet; men, naar Flerallets Forslag vedtages, staaer der i en af Lovens Paragrafer, at det skal afhænge af Kjøbenhavns Kommune, om Loven skal træde i Kraft, thi dersom Kjøbenhavns Kommune fastholder, at den ikke vil afgive den paagældende Strækning uden Vederlag, saa er den hele Lov kun Papis, der ikke har nogen Gyldighed. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, er det en Betingelse for, at dette Anlæg skal komme istand, at Kjøbenhavns Kommune afgiver dette Stykke Dæmning gratis; som det staaer der, kan man altsaa, hvis man ikke bruger denne Dæmning, ikke gjøre denne Fordring, og Sagen gaar i Orden. Nu staaer der derimod i Vædringsforslaget, at dette Stykke skal anlagges; det er afhængig af Kjøbenhavns Kommune, om den vil give Dæmningen, og naar den siger Nei, saa er en af de nødvendige Betingelser for, at Loven overhovedet kan træde i Kraft, afhængig af Kjøbenhavns Kommune. Denne kan altsaa stoppe Lovgivningsmagten i at føre denne Bane frem, men denne Stilling forekommer mig at være lidet hensigtsmæssig baade lige overfor Anlægget og lige overfor Lovgivningsmagten. Som Sagen stod tidligere kunde man dog i hvert Tilfælde faae en Havnebane, og det maa antages, at inden den funde Sands frax vilde gjøre sig gjældende i Kjøbenhavns Kommune, naar der var Tale om, at det virkelig var nødvendigt eller hensigtsmæssigt at anlægge Vigerslevbanen, og komme til Orde gennem en gratis Afgivelse af Dæmningen, eller den længere Tids Magt med Nødvendighed maatte føre til, at man fik den anden Bane. Her kunde man altsaa være paa det Rene med, at det Hensigtsmæssige og Rigtige frax eller om kort Tid vilde komme frem; men een Ting er givet, og det er, at naar Vædrings-